

Hvězdný rytíř YLEM a Reverové

Na planetě Labros je středisko, které schovává ovál, nazývající se Giorgos 3. Planeta Labros je totiž součástí vesmírného programu Giorgos, patřící SPOLEČENSTVÍ VESMÍRNÝCH SVĚTŮ. Giorgosem se cestuje speciální červí dírou vesmírem, na vzdálené obydlené planety, které jsou též zapojeny do tohoto programu. Funguje vlastně jako pošta. Pro zvuk, pro obraz, pro věci i pro různé životní formy. Cestuje se jím tak, že se na jedné planetě zadá kódový znak do ovladače, jímž se Giorgos spojí s dalším Giorgosem na jiné planetě. Ty mezi sebou vytvoří červí dírou, kterou se určené objekty během krátké doby přemístí.

Na Labrosu byla pro výzkum nově přihlášené planety sestavena testovací skupina výzkumníků, s názvem Labros-3, která dostala úkol, prověřit další vstup Giorgosu na zatím neznámou planetu Journix.

Do skupiny Labros-3 byli vybráni tito výzkumníci: kapitán Hvězdný rytíř Ylem, doktorka vědy (deia) Unifia-Unifa a archeolog (gord) Kristel-Hol. Všichni měňavci.

Ylem zadal znak do ovladače. Otevřela se červí díra a celá skupina Labros-3 vstoupila do Giorgosu. Planeta Labros vyslala skupině Labros-3 časové údaje: *Zadaného Giorgosu dosáhnete za patnáct vteřin. Připravte se -- Po dosažení cíle se Giorgos ihned zavře. Výstupního Giorgosu dosáhnete za -- 3,2,1- ted'.*

Záblesk, a skupina se ocitla v neznámém světě. Tři výzkumníci se zhluboka nadechli a rozhlédli se. Kolem nich rostla šedá tráva, na ní stály okrově žluté stromy a v dálce se tyčily modravé skály. „Je to podivná planeta. Podívejte se nahoru,“ ukázal rukou Kristel. Na nebi svítla tři jasná slunce. První, žlutý trpaslík, druhý, červený trpaslík a třetí, bílý obr. Nejzvláštnější pro celou skupinu, však je skutečnost, že tu není nikdo, kdo by je přijal. „To je divné,“ podivuje se nahlas Unifia. „Kdo vůbec tuto planetu do programu Giorgos přihlásil. Vedení si přece musí nejprve ověřit data a informace o planetě, než otevře další Giorgos.“ „To ano,“ souhlasil Ylem, „ale možná měli nějaký důvod, otevřít ho na tomto pustém místě. Porozhlédneme se tady.“ Pak vydal rozkaz: „Kristelo, vy jděte tam k těm skalám, a deia Unifa do údolí. Naleznete-li cokoli podezřelého, hlase se mi.“

Oba členové skupiny okamžitě splnili příkaz a rozdělili se. Unifa poodešla jen několik metrů, když náhle vykřikla: „Kapitáne, Hole! Pojd'te sem!“ Oba ihned přiběhli a uviděli doktorku, jak se sklání nad podivným lesklým předmětem. „Co to je?“, zeptal se Kristel. „Nevím určitě, ale vypadá to na zdokonalenou verzi vesmírné zbraně Setrys. Raději se toho nedotýkejte,“ varoval je Ylem.

Zatím, co si Unifia a Hol, prohlíželi možnou vesmírnou zbraň, šel Ylem dál. Na malé vyvýšenině se zastavil a rozhlížel se po okolí. Když se však podíval směrem, odkud přišel, žasl. Vědci, které tam zanechal, nikde nebyli. Zavolal na ně, ale nikdo se mu neozval. Vrátil se tedy na místo, kde je viděl naposledy, opět nic. „To je tedy opravdu zvláštní“, podivoval se Hvězdný rytíř. Pokoušel se s nimi tedy spojit komunikátorem. Marně. „No páni...“, Ylem byl z toho trochu vyvedený z míry. „Přece se nevrátili do Giorgosu, aniž by mi o tom řekli.“ Pak ale tuto myšlenku zavrhl a zamířil směrem ke skalám. „Snad se brzy sami ozvou.“ Šel dál, ale co chvíli se otáčel. Nikde nikdo. Tu se před ním cosi zalesklo. Tam, kde končil travnatý porost a začínal prašný terén, našel jakousi kovovou značku s šipkou, zapíchnutou v suché půdě. Vytáhnout však nešla. Ylem z ní setřel prach. Vypadalo to, že mu ukazuje směr.

Pečlivě prohledal její okolí. Asi po deseti metrech, ve stejném směru, našel další podobnou značku. A po dalších deseti metrech opět. Šipky mířily ke skalám.

Ylem se po nich vydal. Šel stále dál a dál, a nacházel nové a nové znaky. Jejich tvary si pečlivě zaznamenával. Ušel již pěkně dlouhou cestu a dostal se mezi vysoké skalní štíty. Tam našel poslední znak. V jeho okolí již další nebyly, i když ho důkladně prohledal. Místo značek však našel cosi jiného.

Plochý kámen, do něhož byla zaražena poslední značka, jak se Ylemovi nejprve jen zdálo, občas blikl. Ano, znovu zahlédl slabý záblesk. Ne kámen, ale něco pod ním. Když ho Ylem nadzvedl, našel stejný předmět, jako před chvílí Unifia. Měl tvar čtverce, s velkým ovládacím prvkem z každé strany. Setrys to ale nebyl. Na to byl podle Ylema moc plochý. Vypadal spíš jako nějaký ovladač. Ale k čemu? Ylem přemýšlel, co s ním. Pokud ho pošle prozkoumat do Garlenu, nebude mít žádnou stopu, jak dál. Rozhodl se vyzkoušet ho sám a nyní. Jedno čtvercové tlačítko bylo černé, druhé bílé. Po chvílce váhání stiskl černé. Nejprve se nedělo nic. Pak se ale pod Ylemovými nohama začala chvět země. Dunění z nitra planety sílilo a otřesy byly již dosti citelné a viditelné i na vzdálených stromech. Planetární třesení ustalo, jakmile znovu stiskl černou plochu na ovladači. „No páni... , že bych zkusil, co umí bílý?“ S těmi slovy Ylem zmáčkl druhou klávesu. Tentokrát se něco dělo nahoře. Po nebi se šílenou rychlostí přičítily těžké mraky a ve chvílce zakryly všechna tři slunce. Setmělo se, a kolem Hvězdného rytíře se počaly objevovat podivné holografické čtverce. Náhle mu začaly mizet nohy, tělo i hlava. Nežli stačil jakkoli zareagovat, ocitl se v neprůhledné bílé mlze. Připadal si nadobro ztracený. Nefungoval mu komunikátor, ani žádný z přístrojů, které měl u sebe. „Uff, to jsem si pomohl“, vzdychl si Ylem nahlas. Chvíli stál na místě a přemýšlel, co dělat dál. Pak se začal prodírat tou hustou mlhou. Po prvních pár krocích se mu zdálo, že mlha řídne a další kroky ho vyvedly ven, do temného prostoru, osvětleného jen září dvou vojenských baterek. Svítilny třímali v rukou jeho dva kolegové. „Doktorko, Kristelo, kde jste se tu vzali?“ Ylem byl rád, že je vidí. „A kde ses tu vzal ty? Když jsme prohlíželi tu zbraň, Unifia se dotkla bílého tlačítka a nejspíš aktivovala něco, co nás přeneslo sem. Také jsme vyšli z mlhy, jako ty. Myslím, že jsme v podzemí. Musela tu kdysi dávno žít nějaká prastará civilizace. Jsou tady zajímavé archeologické nálezy.“ Celou dobu, co Kristel hovořil, neodtrhl oči od protilehlé zdi. „A víte, jak se odtud dostat?“ Zajímal se Ylem. „Po východu jsme se zatím nedívali. Nejprve musím zdokumentovat tyhle nástěnné malby.“ Hol, byl očividně zaměstnán svou vášní a nic jiného ho teď nezajímalo. „Při nejhorším otevřeme nouzový Giorgos,“ odpověděla Ylemovi Unifia. „Jsou tady opravdu velice zajímavé věci. Jen se obávám, že to tu bude brzy všechno zničené. Před chvílí jsme zaznamenali silné otřesy. Nejspíš jsme blízko epicentra aktivní sopky.“

„No, myslím, že zato můžu já“, omluvně se zatvářil Ylem. „To vám ale vysvětlím později. Nejdřív musíme zjistit, co se to tady děje. Všechno je to tu moc podivné. Ty, Kristelo tedy zůstaň v téhle místnosti a já s doktorkou se podíváme po východu.“ Vyšli z krypty a vstoupili do dlouhé chodby. Zdálo se, že v dálce do ní prosvítá denní světlo. Nedošli však ani do poloviny, když jim zatarasil cestu neprostupitelný průhledný štít. Pokoušeli se jej prorazit. Marně. Náhle to před silovým polem bliklo. Oba odskočili stranou. Před nimi se, tak ve výšce metru, začala z jednoho bodu pomalu na všechny strany linout bílá záře. Když byla velká jako lidská postava, zmizela. V témže okamžiku se na jejím místě se zhmotnila postava vesmírného organika. Měl velikou hlavu s obrovskými očima, vyzáblou postavu, ale mohutné ruce, dlouhé nohy, a byl velký jako člověk. Nežli se oba výzkumníci vzpamatovali, promluvil

k nim neznámou řečí. Ylem rychle aktivoval miniaturní příruční translátor. „Zdravím vás, hvězdní přátelé. Zavolali jsme vás, abyste nám pomohli. Jsme Tefrové. Obýváme od nepaměti tuto planetu, i okolní světy v prastaré soustavě našich tří mateřských hvězd. Gofu, jeden z těchto světů však obsadila horda umělé inteligence. Říkají si Reverové. Všechny původní obyvatele vyhubili, a nyní mají v úmyslu postupně obsazovat ostatní planety naší hvězdné soustavy. Zjistili jsme, že se chystají brzy obsadit tuto pustou planetu našich předků. Přesto, že jsou naše technologie na vysoké úrovni, nedokážeme se před Revery ochránit. Rychle se rozmnožují. Vypadají jako obří hmyz a jejich tělesná schránka je z nezničitelného kovu. Objeví-li vhodný materiál, dovedou se z něj ve chvílce replikovat. Zatím jsme nenašli způsob, jak je přemoci. Pomůžete nám je zlikvidovat?“

Ylem se chvilku radil s Unifou. „Dobře“, řekl potom Tefrovi, „pokusíme se vám pomoci. Ale nejprve požádáme Radu SPOLEČENSTVÍ VESMÍRNÝCH SVĚTŮ o povolení k vyhlazovací akci.“

Kefro souhlasil. „Musím se nyní vrátit na svou planetu. Dokončujeme právě loď s novou technologií inside. Dokáže rychle manévrovat ve vesmírném prostředí. Kefro pak zavedl Ylema, Unifu i Kristela do jedné místnosti v podzemí. Byla dokonale zařízena, vybavena nejdokonalejšími počítači a také tu bylo připraveno jakési pohoštění, s různými mezigalaktickými pochoutkami. Potom je opustil.

Ylem se ihned spojil s Garlenem. Byl přepojen na velitele Achnatoma, kterému stručně vyličil stav na planetě Jourmix, a tlumočil prosbu jejich obyvatel o pomoc.

Zatím, co čekali na povolení, snažili se vymyslet, jak Reverům znemožnit invazi na planetu. Pokud by ji jejich jednotky obsadili, byl by boj rizikovější, nežli je zničit před přistáním. Všichni tři vytvářeli různé simulace a pokoušeli se najít nejpříjemnější řešení.

Mezitím se vrátil Kefro a sdělil jim, že nová loď je již dokončena a schopna boje.

Nato se ohlásil Garlen. Rada odsouhlasila likvidaci Reverů a přislíbila pomoc Hvězdné flotily.

Ve stejné době však přišla i naléhavá zpráva z Kefrovy domovské planety. 3 koráby Reverů opustily Gofu a míří k Jourmixu. Času nebylo nazbyt. Rychle se musí něco vymyslet. Unifa navrhla odvážnou teorii, která byla nejprve zamítnuta, ale pod tlakem časové tísně a po dohodě s vládcem soustavy, odsouhlasena. Kefrové ji okamžitě realizovali.

Loď, kterou právě dokončili, byla s dálkovým ovládním vypuštěna před přilétající nepřátelské koráby.

Všechny tři, napěchované ničivými zbraněmi, ji počaly ihned pronásledovat, což bylo součástí plánu. Nová loď Kefrů byla rychlejší než oni a bez problémů by jim unikla. Ale udělala pravý opak. Na hranici soustavy postupně zpomalovala, a když byla téměř na dostřel jejich zbraní, nečekaně zastavila a zahájila autodestrukci. Koráby nedokázaly v takové rychlosti zareagovat a přiblížily se k lodi. V té chvíli explodovala. Výbuch zničil ji, ale i všechny nepřátelské koráby. Trosky čtyř bitevních křižníků se rozlétly do vesmíru. Invaze na planetu ...? se nekonala. Svět, který ukrývá mnoho cenných archeologických památek, je zachován pro výzkum současných i budoucích generací. Počítače hlásily, že nebezpečí je zažehnáno, a také to, že se na orbitě Jourmixu právě zhmotnila flotila lodí VESMÍRNÉHO SPOLEČENSTVÍ. Poté, co jim Ylem vysvětlil, co se tu stalo, velitel Achnatom, který flotile

sám velel, vydal rozkaz, uvrhnout Gofu do izolačního pole. Reverové již nikdy nesmí zatoužit obsadit okolní světy Kefrů.

Celá skupina Labros 3, ale hlavně Unifa, byla po svém návratu Giorgosem vyznamenána za svou teorii anulace Reverských křížníků.

Garlenští organité, zase jednou pomohli k vítězství DOBRA nad ZLEM.